

Протокол

№

гр. София, 29.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 29.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6176** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 11:27 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ – Б. И. П., редовно призован, не се явява, представлява се от адв. И., с пълномощно по делото.

Съгласно молба от днес от адвокат И. ищецът желае да не се явява на участие по делото, предвид заболяване, предвид на което, Съдът не провежда видеоконференция със съдебната зала на Затвора - С.. Адвокат И. представя и медицински документи.

ОТВЕТНИКЪТ – ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ (ГДИН), редовно призовани, представляват се от юрк. В., с пълномощно от днес.

За СГП се явява прокурор К..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА исковата молба.

ДОКЛАДВА свои определения от 07.07.2025 г., 29.05.2025 г. и 25.09.2025 г.

ДОКЛАДВА писмен отговор на исковата молба от 31.07.2025 г., с приложени писмени доказателства, препис от който е връчен на ищеца.

ДОКЛАДВА становище по отговора на ответника от адв. И. от 17.09.2025 г., към който прилага списък с разноските и прави доказателствени искания.

ДОКЛАДВА писмени бележки от адв. И. от 23.09.2025 г., с приложен калкулатор за изчисляване

на инфлацията.

ДОКЛАДВА молба от ищеца от 23.09.2025 г.

ДОКЛАДВА молбата от днес на адв. И. по провеждането на заседанието.

ДОКЛАДВА постъпило за послужване дело № 450/2025 г. на 51 състав при АССГ, по което е постановено Разпореждане № 3356/31.01.2025 г., което разпореждане е влязъл в сила съдебен акт.

АДВ. И.: Моля да обърнете внимание, че на стр. 13 от становището си съм оспорил един частен свидетелстващ документ и въпросът е дали ще се открие производство по чл. 193 от ГПК, което съществува като практика. Частният свидетелстващ документ няма материална доказателствена сила, а само такава по чл. 180 от ГПК.

Във връзка с доказателствените искания на страните, СЪДЪТ УКАЗВА, че на основание влязлото в сила Разпореждане № 3356/31.01.2025 г., СЪДЪТ ПРИЕМА за безспорно установени между страните фактите, основали решението на съда да задължи Началника на Затвора - С. да осигури на ищеца предписаните медикаменти за глаукома, в това число, основанията – фактически и правни, които съдът е извел, за да разпорежи посоченото. Доколкото силата на присъдено нещо на разпореждането следва да бъде зачетена от Съда, то УКАЗВА на страните, че:

ОТНОСИМИ нови доказателства за прегледи на ищеца и предоставяне на медикаменти за заболяването му глаукома, са само такива, след датата на Разпореждане № 3356/31.01.2025 г. на АССГ, доколкото фактът, че такива не са предоставяни съобразно медицинските предписания, е безспорно установен с към датата на постановяването му.

Доказателственото искане на адв. И. в становището му – по т. 7 касае медицински документ от дата 24.10.2024 г., т.е. период преди датата на Разпореждане № 3356/31.01.2025 г. на АССГ, поради което този документ и всички доказателства, свързани с предоставяне или непредоставяне на медикаменти на ищеца преди датата на разпореждането, са обхванати от преценката на съда при издаване на посоченото разпореждане.

АДВ. И.: Предвид възприетото от съда за фактите, преклудирани след влизане в сила на разпореждане на АССГ по дело № 450/2025 г., считаме, че не е необходимо да се събират доказателства и факти, обхванати от исковия период по това дело.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че съобразно посоченото за относимите доказателства, ответникът е представил към писмения отговор единствено само едно такова – амбулаторен лист, който е връчен на адв. И., за осъществен преглед на ищеца от 20.03.2025 г. и този документ съставлява единственият медицински документ за преглед след датата на разпореждането на Съда. СЪДЪТ СЧИТА, че само той е относим като действия, касаещи заболяването на ищеца, осигурено медицинско обслужване в затвора и констатациите.

АДВ. И.: Не оспорваме амбулаторния лист от 20.03.2025 г. и да се приеме като доказателства по делото. Предвид това, че съдът прие, че с разпореждането вече е формиран извод, няма необходимост от събиране на доказателствата по т. 7 от становището ми и оттеглям исканията си.

ЮРК. В.: Оспорвам исквата молба. Поддържам отговора. Да се приемат писмените доказателства представени с отговора, като същите моля да се ценят съобразно указанията на Съда за доказателствената тежест и относимите доказателства. Няма да соча други доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания. Да се приемат приложените по делото

доказателства.

АДВ. И.: В случай, че ответната страна няма доказателствени искания предвид разпределената доказателствена тежест с определението и разяснената на ответника такава, моля да обявите край на съдебното дирене и да дадете ход на устните състезания.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателства по делото представения от ответника амбулаторен лист от 20.03.2025 г. за извършен преглед на ищеца и заключение и обозначените след него долу, вдясно, в кръгче 19 и 20 страници от административната преписка.

ПРИЕМА като доказателство по делото калкулатор на инфлацията, представен към писмените бележки от адв. И. от 23.09.2025 г.

ПРИЕМА всички доказателства представени от страните, но ще ги цени съобразно указанията за относимостта им, предвид влязлото в сила Разпореждане № 3356/31.01.2025 г. на АССГ.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. И.: Моля да уважите исковата претенция. Фактологията е следната: на 28.03.2023 г. доверителят ми е диагностициран с глаукома. Това е прогресиращо заболяване, което, ако не се лекува води до пълно ослепяване. В този смисъл са и констатациите и на д-р Б., която предният ден също е прегледала ищеца и, логично, е посочила, че толкова високи стойностите на вътрешноочното налягане много бързо могат да доведат до пълна загуба на зрението. С исковата молба сме представили данни, че зрението се е влошило. Както виждате, в хода на процеса самият ответник представи поредния преглед от 20.03.2025 г., който се прие от съда. Поддържам всички изявления, свързани с него. Краят на исковия период също е фиксиран в становището ми. Общият исков период е с обща продължителност над 2 години и 3 месеца. През този период на доверителя ми не е предоставяно систематично лечение. В резултат на това, зрението му е много увредено. Считаме, че такъв продължителен период на интензивност на страданието водят до нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, което е национален аналог на чл. 3 от ЕКПЧ. Следователно, нарушението е безспорно установено, продължителността му е много значима, има увреждания на здравето - физически и психически страдания, които са определени в съответните анамнези. Що се отнася до различните изследвания, те са издадени от лекари – офталмолози, различни специалисти. Има съдебна практика, която съм цитирал. Единственият въпрос, по който ще пледирам е за размера на обезщетението – той се определя от ищеца и не зависи от адвоката, но въпреки това, на сравнителна база може да се види, че има присъждания на много високи стойности за далеч, така да се каже, по-леки деликти. Например: делото на ЕСПЧ К. Теста срещу Х. – по него жалбоподателката 2 години не е била лекувана от Хепатит С, няма данни за увреждане на здравето, ЕСПЧ през 2007 г. е присъдил обезщетение в размер на 15 000 евро за „непрестанни мъка и страх“ от резултата на нейно здравословното ѝ състояние. Оттогава са изминали почти 18 години. В тази връзка съм представил справка от НСИ – калкулатор на инфлацията. Друг е въпросът, че НСИ, знаем, че е обект на публична критика за това, че занижава инфлацията. Така или иначе, дори и по официални данни обезщетението от 15 000 евро, респективно 30 000 лв., към днешна дата е над 56 000 лв. Н. и припомня, че за далеч по-леки

нарушения, българските съдилища са присъждали по-високи обезщетения – на една прокурорка - В. К., през 2007 г. за обвинение, при което е наложена мярка „Подписка“, беше присъдено обезщетение в размер на 150 000 лв.

СЪДЪТ (към адв. И.): Да разбирам ли, че относно размера на обезщетението се позовавате само на практиката на ЕСПЧ?

АДВ. И.: Не, и на вътрешни актове, защото не е категорична позицията на ЕСПЧ, че по-тежките нарушения трябва да се обезщетяват с по-високи обезщетения. Каталогът в Конвенцията е даден по номерация: Член 2 е защита на правото на живот, следва Член 3 – забраната за нечовешко отнасяне и изтезание, Член 4 - забраната за принудителен труд, и едва в Член 5 е гарантирано право на свобода и сигурност, което е било нарушено, евентуално. Претендирам основателност на исковата молба. Отново искам да обърна внимание, че различните документи, които представи ответната страна, специално този, който е инкорпориран на стр. 13 от становището, където е се казва, че „подсъдимият самоволно не приема лекарствата“ – нито се сочи кой е подсъдим, нито се сочи какви лекарства не приема. Като всеки частен свидетелстващ документ, той няма материална доказателствена сила. Доказателствената тежест е за страната, която го представя. Не може с, де факто, писмени свидетелски показания да се доказват факти. Те не поискаха никакви разпити на свидетели в тази връзка, поради това считам, че иска е основателен. Моля да ни присъдите възнаграждение съобразно уважената част. Моля да обърнете внимание, че Разпореждането на АССГ по адм. дело № 450/2025 г. касае също и лечение от онкологично заболяване – това с оглед на кумулативния ефект, което не се провежда. Съвсем наскоро, на 10.09.2025 г. по адм. дело № 8525/2025 г. отново представявах ищеца, и отново беше постановено разпореждане по Част 6 от ЗИНЗС, за лечение на простата на същия ищец, което трябваше да започне в 14-дневен срок, но дори и към момента не е започнало. Това означава, че има систематичен отказ на пенитенциарната администрацията да изпълнява разпорежданията на съда по Част 6 от ЗИНЗС, което вреди върху здравето и което си е престъпление, но по настоящото дело се претендира само за глаукомата. Считам, че е доказано основното възражение по предоставянето на ежедневно и адекватно лечение. Изрично е посочено от офталмолога д-р К., че не трябва да се прекъсва терапия.

ЮРК. В.: Моля да отхвърлите исковата молба като неоснователна и недоказана по съображения, изложени в писмения отговор с приложени писмени доказателства към него. Моля за срок за писмени бележки. Претендирам юрисконсултско възнаграждение. Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ: Искът е основателен. Относно размерът, следва да се прецени по справедливост.

АДВ. И. (реплика): АССГ има стабилизирана практика, че юрисконсултско възнаграждение по Част 6 от ЗИНЗС не се дължи.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕДОСТАВЯ 7-дневен срок за писмена защита на ответника.

ПРИКЛЮЧВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:58 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: